

Albert-Lőrincz Márton

(a Dobó téren)

Egerben a jó csend megáll
 (megállhat) a Dobó téren
 kopogna is ha teste volna
 mint az embernek s karja
 karján kézfej és rajta ujjak
 ha volna ajtó fából erezett
 eredeti megtervezett
 istentől
 bízvást
 (legalábbis)
 mint az ember is
 (legalábbis)
 és belépne be is lépik
 nincs zárja kulcsa fémbetéte
 csatazaja csörömpölése
 az ottmarad a vár falán
 s lelóg egy kapaszkodó indán
 mert idelelné a tér nyergében
 (hol régen szobor állt kevélyen)
 annyi jó ember gyűl oda
 beillik egy égszerdobozba

(a sok munka)

a sok munka
 (éveink szépsége)
 belefut a várandós időbe
 az elfolyó órán másra vár a perc
 magával cipel
 s beleásít a világ torkába

(jómodor)

a jómodor
 hadd járjon legelől
 mint a színházi szünet
 a produkció előtt
 mikor a közönség a gongütésre várva
 nem gondol a vézna kritikákra
 csak arra vár hogy már tapsolhasson
 (hisz kint hagyta ruháit a fogason)

(öröm úr)

a lány
 haján egy fűszál maradt
 a fűben rozsdás
 vattabóbita
 szemében szemem ült
 vízszintesen
 a tűztől
 amott egy lovas
 a fűben tompa patataj
 szívdobogás
 öröm úr
 tavasz
 tavasz

(nem Krisztus csak a (földfoglaló karaván) szenvedése)

*„szeretném úgy szeretni a világot
ahogyan fáj és ahogy nem szabad”
(Gál Éva Emese)*

sokszor az ember törpe gnóm
arcán mosoly
nincs eladó ránc ajka körül
se homlokán
irigye is akad talán

sokszor nem is gondol vele
hogymiért néz az égre fel
nem is keres nem is talál
újtát állja ezer talány
a nevelés (kétely társa)
bütykös éránk agymosása
csikóévek lángvetése
s a sok léha barátféle
s mind a bölcsőtől elfele
belemélyszánt az évekbe

ő se anyja se vette észre
hegycúcsról se látni égbe

az ember olykor néha resten
elnyújtózkodik a kereszten
nem Krisztus csak a szenvedése
fájni való és szeretésre

karaván kel át a Holdon
száz vagy ezer éve folyton
fojtón mitha exod volna
elsziszegett templom-szóra
templom szolgálja biztatóra
nem neszesen szarvasbika
ahogy csörtet a ciherben
eszesen amint a róka
lopakodik istállóba
sötétedéskor mint a hold
maga a hold égudvarban
igen úgy hogy célba érjen

arra gondolni miért ne
a migráció is megállhat
isten sem teremtett csak hat
napig a hetedik ünnep
számbavenni megpihenni
csak egy darabka földet adj
csak egy biztos pontocskát adj
hegyoldalon (a völgybe lejt)
útak mentén (karavánok
egyre-másra jönnek mennek
összeérnek eszmét érmét
kicserélnék kifényeznek
elmesélik vágyaikat)
vizek partján
adj egy pontot
kimozdítom a világot
benépesítem a holdat
s az enyém lesz
ma van a holnap